erdalll

2 DERGİ BİR ARADA

Tarkan

22 NİSAN 1992

SAYI: 6

KDV. DAHİL
1800 LİRA

KARA MURAT

ÖZET: Müthiş bir Türk düşmanı olan Kazıklı Voyvoda, 150 Türk'ü vahşice öldürtür. Kara Murat Voyvoda'dan intikam almak için yemin eder..

AŞK ve KAN

Voyvoda Angela'ya dönerek:

- Anlamadığım bir şey var, dedi. Bu bıçak, yabancı gencin, bugün bana attığı bıçak değil mi?

Angela şaşırdı. Bir an ne söyleyeceğini düşündü. Hayatı vereceği cevaba bağlıydı.

Boğuk bir sesle:

- Evet Majeste, aynı bıçaktır! dedi.

Voyvoda, Angela'nın üzerine yürüyerek gürledi:

- Nasıl oluyor bu?

Genç kadın, sesine sakin bir ton vermeye çalıştı:

- Bu bıçağı saplandığı çerçeveden sizden izinsiz olarak aldığım için beni bağışlayın Majeste!

Voyvoda şaşırdı, ne söyeleyeceğini bilemedi.

- Sen mi aldın?... Ama neden?

- Sedef kakmasını çok beğenmiştim...

Voyvoda garip bir gülüşle:

- Bir an için aklıma başka şeyler gelmişti, dedi. Olmayacak şeyler... Ben de amma kuşkuluyum ha! Bir an senden şüphelendim... Tuhaf değil mi?

Angela birden titredi... Onu titreten Voyvoda'nın sözleri değil, gülüşüydü... Genç kadın, bu tip gülüşlerden sonra, onun sevişme tutkusuna kapıldığını bilirdi... Az sonra, yanılmadığını anladı.

Sevmek ihtirası, Voyvoda'nın bakışlarında yangınlar tutuşmaya başlamıştı. Coşkun bir heyecanla yürüyüp Angela'yı kolları arasına almak istedi.

Sapsarı kesilen Angela iki adım gerileyerek titrek bir sesle mırıldandı:

- Rica ederim Majeste, şimdi gidiniz, o kadar bitkin, o kadar yorgunum ki...

Kara Murat'ın, geniş odanın içinde bir yere gizlenmiş olduğu düşüncesi Angela'yı ürpertiyordu.

Onun gözleri önünde Voyvoda ile yatabilir miydi?

"-Ölmek daha iyi" diye acı acı düşündü. Perişan bir çehre ile, fakat kesin bir sesle tekrar:

- Gidiniz Majeste! diye fısıldadı. O kadar korkunç bir gece geçirdim ki, hâlâ dehşet içindeyim. Elim ayağım titriyor. Beni bağışlayınız ne olur...

Halinde isyan ifadesi vardı.

Voyvoda öfke ile durdu. Anlaşılmaz bir şeyler mırıldandı. Sevmek isteği onu çılgına döndürür gibi oldu. Angela'ya zorla sahip olmayı düşündü. Sonra vazgeçti. Çünkü onun ne kadar inatçı olduğunu bilirdi. Hem bu gece biraz haklıydı da...

O anda Angela "Birden üzerime atılırsa ne yaparım ben?" diye düşünüyordu.

"Tanrım, ne kadar bahtsızım?" diye inledi.

Voyvoda birden geri döndü, arkasına bile bakmadan kapıdan çıkıp giderken tehdit edercesine:

- Ben de başkasıyla yatarım, diye bağırdı.

Angela gözlerine inanamadı. Kalbinde o ana kadar duymadığı bir rahatlık hissetti. Biraz solgun bir çehreyle dönüp, odada Kara Murat'ı aradı.

Fakat yoktu. Delikanlı sanki uçup gitmişti.

Bir süre sonra pencerenin açık olduğunu fark etti. Esen rüzgârla kalın perde usul usul sallanıyordu.

Gitti, baktı... Aşağısı bir uçurum kadar yüksek ve karanlıktı. Kara Murat'ın aşağıya atlamasına olanak

yoktu. Genç kadın:

- Gerçekten bu bir insan değil, şeytan! diye mırıldanırken, dudaklarını yorgun bir gülümseme kapladı. Sonra ilk kez kendi kendine itiraf etti.

- Onu seviyorum galiba...

★ ★ ★

Kara Murat, Angela için bir tehlike kalmadığını anladıktan sonra, pencerenin dışında duvara yapışarak santim santim ilerlemeye başladı. Aşağısı dipsiz bir kuyu gibi karanlıktı.

Voyvoda, Angela'nın odasından çıkarken, kapıya iki muhafız koymuştu. Kara Murat'ın koridora çıkıp odasına dönebilmesi için tek çare kalıyordu: Kertenkele gibi duvara yapışarak sürüne sürüne başka pencereye kadar gidip kendisine yol bulmak....

Simsiyah boşluğa bakarken tüyleri diken diken oldu. Boğuk bir sesle mırıldandı:

- Her halde, yüksekli minare boyu kadar vardır, düşersem yarın yerden parçalarımı toplarlar...

Kara Murat, incecik çıkıntıda cambazlık yaparken

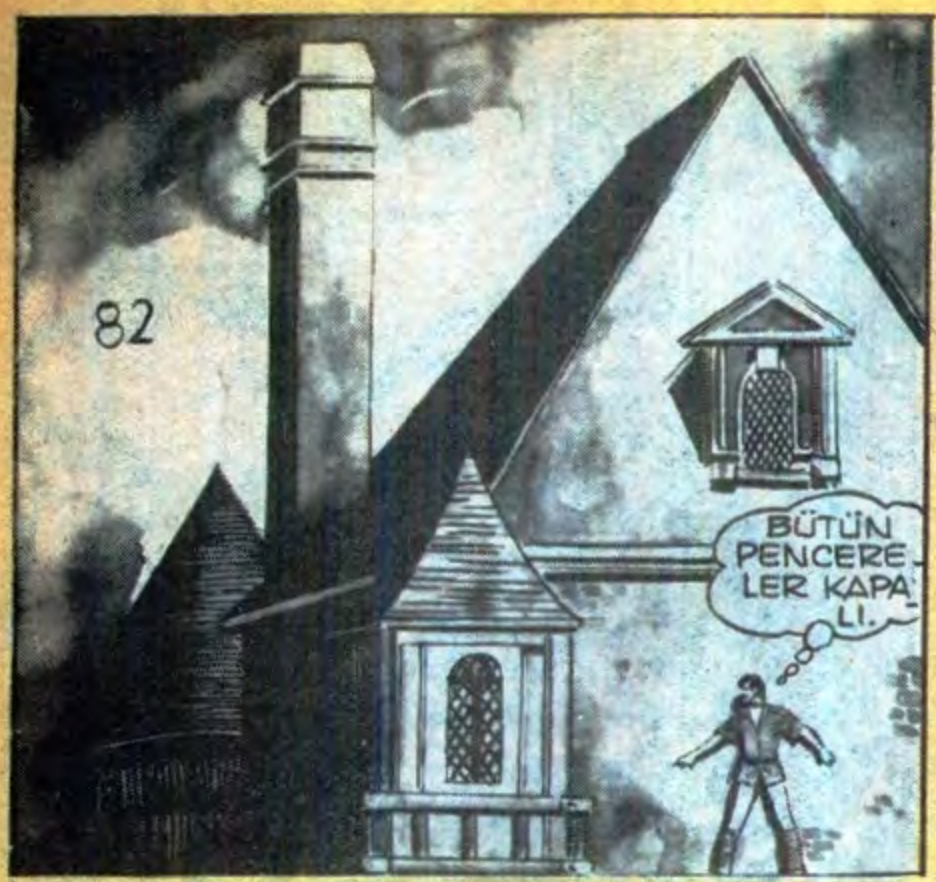

Kuledeki saat, sabahın birini vurdu...

Delikanlı acı acı düşündü:

- Ne garip? Birkaç saat sonra bir canavarla dövüşeceğim. Uykusuz geçen gecenin sabahında, bu yorgunlukla onu yenebilecek miyim acaba?

Sürüne sürüne birçok pencere geçti. Hepsi sımsıkı kapalıydı.

Açık pencere bulmaktan umudunu keseceği anda bir balkona ulaştı. Balkonun kapısı aralıktı.

Birden titredi, derin bir hayret onu sardı.

Balkon kapısından görünen geniş salonda genç ve güzel bir kadın sinirli adımlarla dolaşıyordu.

Bu kadın Kraliçe Luçya idi.

Kin ve öfke yüzün karartmıştı.

Hareketleri sinirli ve sabırsızdı. Kalbi bekleme ıstırabı içinde sızlıyordu.

Birden salonun kapısı açıldı, içeri Muhafız Kıtası Komutanı Makovey girdi. Adamın yüzü sapsarı kesilmişti.

Kraliçe onu görür görmez başarısızlığa uğradık-

larını ve avın ellerinden kurtulduğunu anladı.

Makovey perişan bir halde olanları anlattı:

- Panteri Angela'nın köpeği karşılamış, aralarında yaman bir kavga olmuş, Bu uğursuz köpeği hiç hesaba katmamıştık Majeste...

Kraliçe sabırsızlıkla sordu:

- Koca panter, uyuz bir köpeği yenemedi mi?

- Yenmesine yendi majeste...

- Peki, kıza ne oldu?

- Hiç bir şey. Sizin gibi, benim gibi sıhhatte...

Kraliçe öfkeden kudururcasına bağırdı:

- Ağzında ne geveleyip duruyorsun hayvan herif? Anlatsana ne oldu?

- Panter köpeği hakladıktan sonra, tam kızı parçalayacağı sırada kalbine bir bıçak saplanmış...

- Kim saplamış bunu?

- Bilemiyorum... Angela, Voyvoda'ya "Ben sapladım." demiş ama bıçağın sabahki yabancının bıçağı olduğuna bakılırsa...

Yüzünü şaşkın bir ifade kaplayan kraliçe haykırdı:

- Yabancı mı?.. Kim o yabancı?

- Ben görmedim ama sarayda hep ondan bahsediyor. Mükemmel bıçak kullanıyormuş... Bana kalırsa Angela'yı o kurtardı.

Kara Murat balkonda hayretten donmuş gibiydi:

- Vay canına... diye mırıldandı. Demek Angela'yı bu kadın öldürtmek istedi... Karşısındaki adamın saygılı duruşuna bakılırsa önemli biri olmalı... Sakın Kraliçe olmasın...

Salonda Makovey susmuştu.

Kraliçe'nin yüzü sapsarıydı... Titriyordu... Öfkesini bastırmak için bütün gücünü kullanıyor, küfretmemek için dudaklarını ısırıyordu. Birden, buz gibi dondurucu bir sesle konuştu:

- Angela'nın mutlaka yok olması lâzım. Anlıyor musun Makovey, onun ölmesini istiyorum...

- Ölecekti ama kurtarıldı...

- Onu kurtaranın da ölmesini istiyorum. Ondan da öcümü alacağım. Eski itibarıma kavuşmak için gerekirse kocamı bile öldüreceğim. Bana o yabancıyı bulun. Ona öyle bir ders vereceğim ki, dünya-

ya geldiğine pişman olacak...

- Fakat nasıl bulacağız Majeste?

- Arayın, sorun, ne yaparsanız yapın, onu bulun.

Salonda birden keskin bir ses çınladı:

- Aramanıza lüzum yok, buradayım...

Kraliçe irkildi, rengi bir anda bembeyaz kesildi. Makovey ise buz gibi donup kaldı.

Balkon kapısında, dudaklarında garip bir gülümseme ile hafifçe eğilen bir genç adam vardı.

Bakışları alaylı bir ifade taşıyordu.

Kraliçe vahşi bir sesle:

- Sen kimsin? Burada ne arıyorsun? diye sordu.

Kara Murat'ın sesi son derece sakindi:

- Sizi arıyorum Majeste...

Genç kadın öfkeden deli gibi bağırdı:

- Köpek herif! Seni kim çağırdı? Bir kraliçenin odasına çağrılmadan girilir mi?

Kara Murat cevap vermeden önce bir an genç kadının gözlerinin içine baktı. Yüzünü kaplayan gülümseme korkunç bir alay şeklini almıştı:

- Çağrıldım sandım! Az önce benden bahsediyordunuz!

Delikanlının kendine güvenen bu hali, korkusuz bakışları, Kraliçe'nin bir dereceye kadar kendisine gelmesine yardım etti.

Karşısındaki gencin, alelâde biri olmadığı belliydi. Dikkatle baktı, "Hem de yakışıklı!" diye düşündü.

Fakat izinsiz odasına girerek kendisine yaptığı saygısızlığı hatırlayınca birden gözünde şimşekler çaktı, bir yılan görmüş gibi yüzünü buruşturarak Makovey'e emretti:

- Şu pis sahtekârı kulağından tutup dışarı at!

Makovey, iri yarı, güçlü bir adamdı. Kraliçenin hoşuna gidecek bir iş yapmaktan duyacağı memnunluğu göstermek istercesine sırıttı:

- Onu şimdi bir kedi yavrusu gibi ensesinden tutup pencereden dışarı atacağım, Majeste!

Kara Murat'ın dudaklarını süsleyen alaylı gülümsemesi bir kahkaha şeklini aldı:

- Bunu sen mi yapacaksın hokkabaz?

Bu söz Makovey'i çılgına çevirdi:

- Şimdi görürsün kimin hokkabaz olduğunu?

Makovey burnundan soluyarak atılırken Kara Murat ok gibi fırladı, önündeki sandalyeyi bir tekmede onun önüne devirdi, hızını alamayan adam buna takıldı, olduğu yerde bir kere sallandı, sonra yere yuvarlanarak ayakları havaya dikildi.

Kraliçe, hiç de istemediği halde bu manzaranın komikliği karşısında güldü.

Hanımının önünde küçük düşmek Makovey'i çılgına çevirdi. Homurdanarak doğrulurken, belindeki enli kılıcını sıyırarak homurdandı:

- Bunu sen istedin delikanlı, seni şimdi dilim dilim doğrayacağım!...

Kara Murat da alışkanlıkla kılıcına davranmak istedi, fakat beline attığı eli boşa gitti. O zaman silahsız olduğunu hatırladı. Odasından çıktığında yanında yalnız bıçağı vardı. Onu da panterin üzerinde bırakmıştı. Yüzünde bir endişe bulutu dolaştı.

Makovey sevinçle bağırarak atıldı, kılıcı havada ışıl bir daire çizdi... Ölüm Kara Murat'ın karşısındaydı...

Kara Murat görülmemiş bir çeviklikle kendini yana fırlatarak bu öldürücü darbeden kurtuldu.

Salonda siper alacağı bir masa bile yoktu.

Makovey'in kılıcı tekrar havada ıslık çaldı. Kara Murat yine çekirge gibi sıçradı... Bu defa hızını alamayıp duvara kadar gitti.

Birden yüzünü bir umut dalgası kapladı, gözleri sevinçle ışıldadı... Duvarda çaprazlama asılmış bir çift kılıç vardı. Zamanla ölçülemeyecek kadar hızla bu kılıçlardan birini çekip aldı.

Artık yüzü gülüyordu.

Makovey Romanya'nın en iyi kılıç kullanan silahşörlerinden biriydi... Kara Murat'ın eline bir kılıç geçirmesine aldırmadı bile... Şimşek gibi bir hücum daha yaptı.

İki kılıç havada çarpıştı.

Yabancının görülmemiş bir ustalıkla Makovey'e karşı koyuşu Kraliçe'yi şaşırttı.

Kılıç şakırtıları arasında birkaç saniye geçti.

Kara Murat'ın şen sesi, tekrar salonu çınlattı. Bu

alaysız, neşeli, çın çın öten bir kahkaha idi:

- Sayın komutan, iyi bir dövüşçü sayılmazsın. Daha bir hayli eksiğin var... Bugünkü dersim pek basit olacaktır. Şimdi kılıcının havada nasıl uçtuğunu görecek, hayran kalacaksın.. Dikkat... Hoop...

Makovey'in elindeki kılıç, gizli bir kuvvet tarafından çekilip alınıyormuş gibi fırladı, ıslığa benzer bir ses çıkararak havaya uçtu... Neye uğradığını şaşıran adam:

- Kılıcım, kılıcım, diye bağırmaya başladı. Sonra koşup kılıcını sapladığı yerden çıkarmaya uğraşırken, Kraliçe büyük bir hayret içinde Kara Murat'a baktı.

"- Müthiş bir genç bu" diye düşündü. Üstelik beni mahvedecek bir sırrı da öğrenmiş bulunuyor. Şu halde o yok olmalı... Ama nasıl? Makovey onun karşısında bir çocuk kadar güçsüz kaldı. Ne olursa olsun bu adam buradan sağ çıkmamalı..."

Bir an, öbür salonda bekleyen askerlerini çağırıp yabancıyı öldürtmeyi düşündü. Ama doğacak gürültüden bütün saray ayağa kalkardı...

Şu halde onu sessizce öldürmeliydi. Ama nasıl?

Kraliçe, kılıcını saplandığı yerden çıkarıp tekrar Kara Murat'a saldırmaya hazırlanan Makovey'e döndü, soğuk bir sesle:

- Dışarı çık Makovey, bizi yalnız bırak! diye emretti...

Komutan şaşırdı:

- Fakat... Nasıl olur Majeste? Bu canavarla mı?

Kraliçe azarlayan bir sesle:

- Sana ne diyorsam onu yap! diye tekrarladı.

Makovey geri geri çekildi, korku ile mırıldandı:

- Emredersiniz Majeste!..

Sonra sessizce kapıyı açıp, dışarı çıktı.

Kraliçe ile Kara Murat, yalnız kalmıştı... Genç kadın, delikanlıyı hayran bir kıskançlıkla süzdü:

- Sizi önce bir şeye benzetememiştim... ama görüyorum ki, çok cesur, çok kuvvetli bir silahşörsünüz...

Kara Murat acı acı güldü:

- Şu aptal adamı yendiğim için mi? Hadi canım sizde. O kadar büyütmeye değmez bu...

Kraliçe sordu:

- Burada ne arıyorsunuz?

- Dedim ya, dolaşıyordum benden söz edildiğini duyunca dayanamayıp içeri girdim...

- Konuştuklarımızı duydun demek?

- Evet, kelimesi kelimesine...

- Öğrendiğin bu sırrın, beni mahvedebileceğini de biliyorsun şu halde?

Kara Murat göğsünü gururla şişirdi:

- Biliyorum, fakat ben casus değilim... Bu sırrın yalnız bende kalacağına emin olabilirsiniz...

- İnanayım mı?

- İnanmak zorundasınız! Başka çareniz var mı?

Kraliçe hırsından saprası oldu, ama belli etmemeye çalıştı. İçinden "Gerçi dürüst birine benziyor ama, yine de güven olmaz. O, bu odadan sağ çıkarsa yandım demektir... Ne yapıp yapıp, öldürmeliyim" diye düşünüyordu...

Birden sözü değiştirdi:

- Kızı tanıyor musun?

- Hangi kızı?

Bir saat kadar önce pantere karşı koruduğun kızı...

Kara Murat, hiç sevmediği halde yalan söylemek zorunda kaldığını hissetti... Angela'yı daha önceden tanıdığını nasıl söyleyebilirdi?

- Hayır, ilk defa bugün gördüm, dedi.

- Demek aranızda bir şey, bağlılık filan yok...

- Hayır...

Kara Murat cevap verirken titrediğini hissetti. Bu cevap ağzından acı bir feryat halinde çıkmıştı.

Kraliçe yavaş yavaş Murat'a yaklaştı. Yürüyüşünde çapkın bir eda vardı. Gözleri birden ihtirasla yanmaya, dudakları öpülmek arzusu ile kavrulmaya başlamıştı... Bir yanda da "Bir silahşörün en zayıf hali, seviştiği andır... Onu sevişirken öldüreceğim" diye düşünüyordu...

Kraliçe'nin usul usul kendisine yaklaştığını görünce Kara Murat heyecanlandı. Kraliçe:

- Sen çok çekici bir erkeksin, diye fısıldadı.

Kara Murat güzel kadını bakışlarıyla öptü âdeta:

- Beni olmayacak bir rüyaya inandırıyorsunuz, dedi.

Kraliçe kollarını delikanlının boynuna doladı, yanan, alev gibi kavuran dudaklarıyla onun dudaklarını buldu. Bir taraftan büyük bir ihtirasla öpüyor, bir taraftan da:

- Beni sev yabancı: diye fısıldıyordu...

Kara Murat içinde bir huzursuzluk duydu "Öğrendiğim sırrı Voyvoda'ya söylememem için bana kendisini teslim ediyor" diye düşündü.

İyi ama o, bir kadının böyle durumundan yararlanacak erkek miydi? Kendisi ne şantajcıydı ne de şehvet hırsızıydı... Çalınmış aşka tenezzül etmezdi...

Bu düşünceyle kendisini kurtarmaya çalıştı.

Fakat yumuşak kolların kıskacından bir türlü sıyrılamıyor, kadının dişi kokusu başını döndürüyordu.

Kraliçe, insanın damarlarını tutuşturan bir sesle fısıldadı:

- Sana iyice inanmam için bir aşk mukavelesi yapmalıyız yabancı...

Sonra bu sözünü öpücüklerle mühürledi...

Kara Murat çekingen davrandıkça Kraliçe coşuyor, onu sıkıyor, dudaklarıyla delikanlının dudaklarını ararken kıvrılıyor, geriliyor, vücudunun bütün hatlarıyle genç adamı sarhoş etmeye çalışıyordu.

Bir an geldi ki, Kara Murat kadının ateşli öpüşleriyle kendini kaybedip, dünyayı unuttu. Genç bir erkekti... Yaşı, zevk ve şehvet yaşıydı.

Hangi erkek, kucağında kıvır kıvır kıvranan ateşli bir kadının oyunlarına sonuna kadar dayanabilirdi?

Kara Murat da kendini daha fazla tutamadı. Çelik gibi kollarını Kraliçe'nin ince beline doladı, ihtirasla kendisine çekti.

Kraliçe'yi kucaklayıp, tüy gibi kaldırarak yatağa götürdü, üzerini bir bir soydu, her soyduğu yeri ateşli dudaklarıyla ayrı ayrı öptü.

Genç kadın ihtirasla inledi:

- Mükemmel bir erkek bu, diye hayranlıkla düşündü... Sonra düşünceleri karardı, kafasını ölümün gölgesi kapladı:

- Ne yazık ki, bu sevişmenin sonunda onu yok edeceğim. Tıpkı erkeğini öldüren dişi örümcek gibi...

Kara Murat, artık bu çilek dudakların kokusuyla, bu yumuşak kolların, bu sıcak göğsün ateşiyle coşuyor, rüya âleminde yaşadığını sanıyordu...

Birden bu rüya âleminin içinden biri yükseldi geldi, geldi karşısında durdu: Angela...

İkisinden birini tercih etmesi gerekse şu anda ne yapardı acaba? Bir türlü karar veremiyordu.

İkisinden biri mi?

Neden ikisi birden olmasın?

Voyvoda'nın hem karısını, hem sevgilisini elde etmek Kara Murat'a sonsuz bir haz verdi... Bu da intikamına dahil miydi acaba?

Angela ile Kraliçe Luçya arasında bir tercih yapıp yapamayacağını düşündü. İlki her şeye rağmen saf ve temizdi... İkincisi ise, ihtiras, kin, öfke gibi hislerin etkisi altında bocalayan vahşi bir pars gibi yırtıcı ve tehlikeli bir kadın...

Kara Murat "Bunları sonra düşünürüm" diyerek bütün ateşiyle Kraliçe'nin çıplak bedenine sarıldı.

Luçya bu dakikada emreden bir kraliçe değildi... O şimdi sadece bir kadındı... Titreyen sesiyle sevgi fısıldayan, yalvaran bir kadın...

İki kızgın vücut şehvetin koynunda eridi,

Aradan yarım saat mi, yoksa bir saat mi geçti, Kraliçe farkında değildi... Tatlı bir rüyadan uyanır gibi kendisine geldi, zevkle gerindi... Çıplaktı... O gerinirken, göğüsleri usul usul titredi.

Birden Kraliçe'nin aklına, seviştiği yabancıyı öldüreceği geldi... Kalbi parçalanacak gibi çarptı.

Hayatının en tatlı dakikalarını geçirdiği bu genci nasıl öldürecekti? Kıyabilecek miydi?

"Öldürmek zorundaydı" diye düşündü. "Başka çarem var mı?"

Uzandı, yastığını altındaki altın kakmalı küçük hançeri aldı, kabzasını avucunun içinde sıktı.

Yüzü mosmor olmuştu...

Yorganı kaldırıp, son bir kez uyuyan Kara Murat'ın güzel yüzüne bakmak istedi... Sonra vazgeçti... Dayanamayacaktı...

Bıçaklı kolu, şimşek gibi kalkıp yorganın üstüne indi:

- Al sana! Al sana!

Hançeri, yorganın kabarıklığına bir kaç defa sapladıktan sonra, kendine geldi. Dudaklarında vahşi bir gülümseme yayıldı:

- öldürdüm onu, öldürdüm onu!

Yorganın altında bir inleme oldu. İçler acısı bir yavaş gibi çıkan bu inilti Kraliçe'yi titretti...

Boğuk bir hıçkırık, genç kadının boğazında düğümlendi. Hayatta bir daha rastlayamacağı, bir daha aynı zevki alamayacağı erkeği öldürmüştü.

Yorganın altındaki çırpınış gitgide zayıfladı, bir can çekişme halini aldı ve yavaş yavaş son hayat belirtisi de kayboldu... Kraliçe'nin hançerinin ucundan kan damlıyordu.

Genç kadın, düşmanın öldüğüne emin olmak için yorganı kaldırdı, baktı...

DEVAMI GELECEK SAYIDA

Tarkan

GÜÇLÜ KAHRAMAN

* YAZAN VE ÇİZEN SEZGİN BURAK

Batı Hun İmparatorluğu'nun başbuğu olan Atilla Tarkan'a güç bir görev verir. Tarkan Atilla'nın iade ettiği Honorla'nın nişan yüzüğünü Roma'ya götürmek üzere yola çıkar. Bir süre sonra Roma'ya gelir. Bir hana iner. Bazı Bizanslılar, Tarkan'ı takip etmektedirler. Tarkan uyurken odasına bir kadın gelir. Maksadı Honorla'nın yüzüğünü almaktır. Tarkan buna mani olunca Bizanslıların hücumuna uğrar.

DEMEK BU YÜZÜĞÜN KIZ KARDEŞİM HONORİYANIN OLDUĞUNU VE BAŞBUĞUNUZA YOLLAYARAK ONUNLA NİŞANLANDIĞINI SÖYLEMEK İSTİYORSUN, ÖYLE Mİ?

ÖYLE.. ŞİMDİDE ULU BAŞBUĞUMUN ROMA İMPARATORLUĞU ÜZERİNDEKİ HAK VE İSTEKLERİNİ DİNLEYİN..

NASIL?!.. BU SAHTE YÜZÜKLE BAŞBUĞUNUZ ROMA İMPARATORLUĞU ÜZERİNDE HAK MI TALEP EDİYOR?.. OLAMAZ BU..

Tarkan, hazır ol durumunda bekleyen Koca Sutaya döndü.

NÖBETÇİ!.

GİT PRENSES HONORİYA YA İMPARATORUN KENDİLERİNİ ÇAĞIRDIĞINI SÖYLE.

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

BANA BAK HONORİYA!.. BU ADAM, SENİN TÜRK İMPARATORU ATTİLÂ İLE NİŞANLANDIĞINI SÖYLÜYOR.. DOĞRU MU BU?

YÜZÜĞÜ GÖSTERİN ONA..

İmparator yüzüğü kardeşi Honoriya'ya gösterdi.. Honoriya yıllarca önce yardım istediği Türk İmparatoruna gönderdiği yüzüğü tanımışı..

SENİN Mİ BU?..

Honoriya, gözlerini ağabeyi İmparator Valentiniyanus'un gözlerine dikerek cevap verdi..

BENİM YÜZÜĞÜM..

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

DEMEK YÜZÜĞÜ SEN GÖNDERDİN VE BİZDEN HABERSİZ TÜRKLERİN BAŞBUĞU ATTİLA İLE NİŞANLANDIN.. ÖYLEMİ.. BUNU NEDEN YAPTIN. HONORİYA?..

SİZİN VE YENGEM İMPARATORİÇE EVDOKSİYANIN YÜZÜNDEN. BİR PRENSES OLARAK ROMA SARAYINDA BANA HİÇ BİR HAK TANIMADINIZ..
EVDOKSİYANIN ELİNDE SİZ BİR KUKLASINIZ.. ROMAYI SİZ DEĞİL O YÖNETİYOR.. BANA BİR TUTSAK HAYATI YAŞATAN DA O-

TAHT ÜZERİNDE HİÇ BİR HAK İDDİA ETMEYEYİM DİYE BENİ EVLENMEKTEN MENETTİ.. ROMA ÜZERİNDE BENİMDE HAKKIM VAR. SON ÇARE OLARAK TÜRKLERİN BAŞBUĞUNA BU YÜZÜĞÜ GÖNDERDİM.
FAKAT BU ÇOK KÖTÜ BİR DAVRANIŞ.. BUNU YAPMAMALIYDIN HONORİYA..

Bu sırada Honoriya nın İmparator tarafından çağrıldığını haber alan İmparatoriçe Evdoksiya hemen odasından fırladı..
VALENTİNİYANUS'UN ONU ÇAĞIRMASINDA BİR İŞ VAR. HEMEN YANLARINA GİTMELİYİM..

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

İmparator, şaşkınlıkla Tarkan'a baktı..

NASIL?.. BAŞBUĞU-NUZ ROMANIN YARISINI MI İSTİYOR?..

Bu sırada İmparatoriçe Evdoksiya hızla içeriye girdi..

VALENTİNİ-YANUS..! BURADA NELER OLUYOR?..

Evdoksiya Tarkan'ı görünce durumu anladı ve hiddetle..

SEN BURADASIN DEMEK.. BU ADAMI DİNLEMEMELİGİN VALENTİNİYANUS..

BİRAZ GEÇ KALDINIZ İMPARATORİÇE.. BENİ ENGEL LEMEYE ÇALIŞMANIZ BOŞUNA OLDU..

DEVAMI GELECEK SAYIDA

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

KAZAR

Kazar, çocukluğundan beri ormanda yaşamaktadır. Kız arkadaşı Şanna ise, hayvanat bahçesinde veteriner olarak çalışırken, sekiz yıl önce o da şehir hayvatını terkederek ormana gelmiştir...

Cennette bir yabancı

ONU ROKETE BAĞLAYIN! KIYMETLİ VAHŞİ ORMANIYLA BİRLİKTE ÖLSÜN!
HAYIR!
HAYIR!

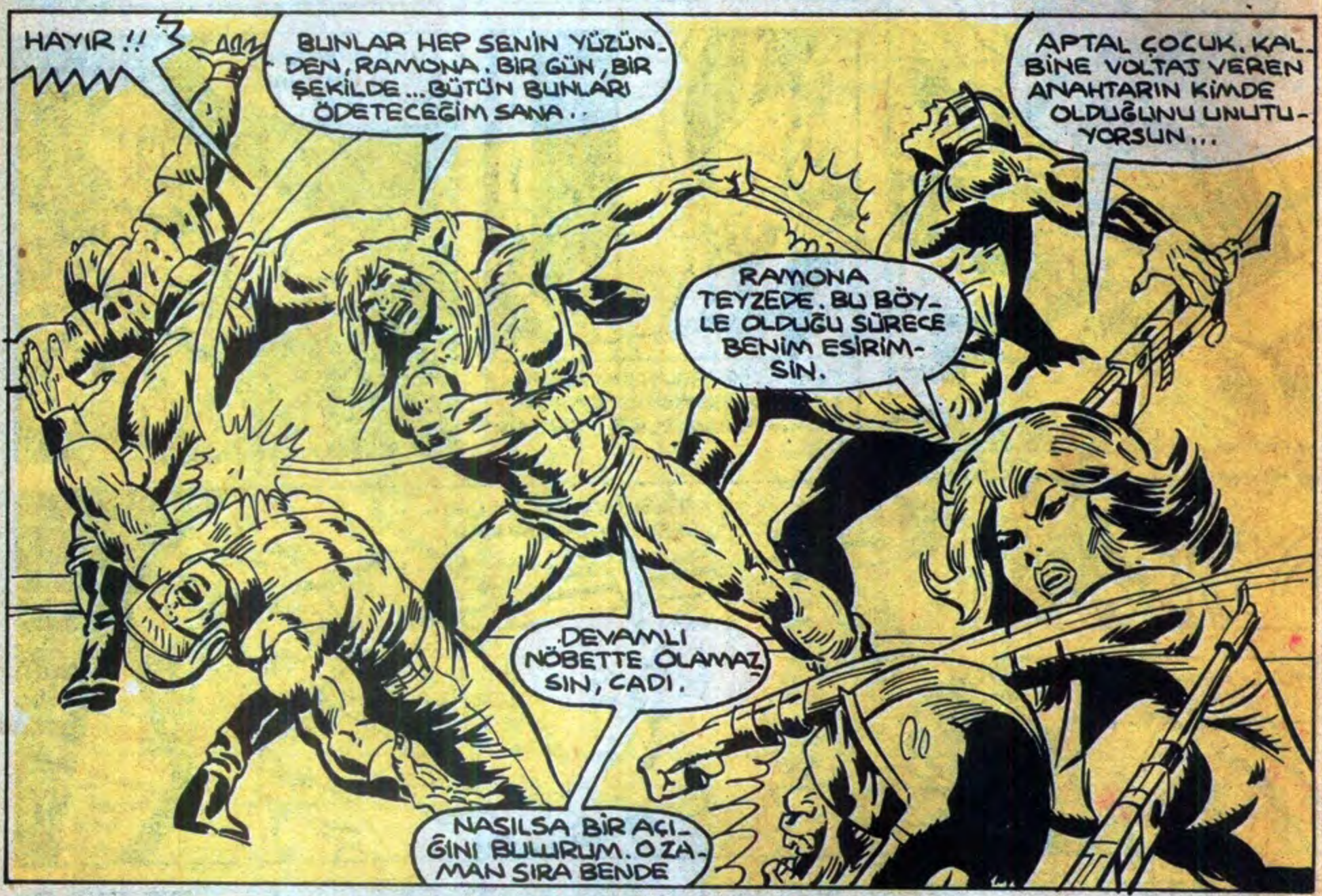
HAYIR!!
BUNLAR HEP SENİN YÜZÜNDEN, RAMONA. BİR GÜN, BİR ŞEKİLDE... BÜTÜN BUNLARI ÖDETECEĞİM SANA..
APTAL ÇOCUK. KALBİNE VOLTAJ VEREN ANAHTARIN KİMDE OLDUĞUNU UNUTUYORSUN...
RAMONA TEYZEDE. BU BÖYLE OLDUĞU SÜRECE BENİM ESİRİMSİN.
DEVAMLI NÖBETTE OLAMAZSIN, CADI.
NASILSA BİR AÇIĞINI BULURUM. O ZAMAN SIRA BENDE

ZAVALLI VAHŞİ. NÖBETİ BIRAKTIĞIM ZAMAN SEN DE ÖLMÜŞ OLACAKSIN.
BRATTT!

YAZIK OLACAK BU GÜZEL VÜCUDA. AHH!
WHOK!

EVET ŞREIBER, BU ÇELİK YELEK SENİN İÇİN.

AMA ŞREIBER'İN ELİ, KA-ZAR'IN GÖZÜNDEN ÇABUKTU...
ZZZZT!
AHH!

ŞREIBER SİLAHINI RAMONA'NIN BEYNİNE DAYARKEN, ZABU GİZLİÇE İÇERİ GİRDİ...

KIMILDARSAN KIZIN BEYNİNİ DAĞITIRIM.

TESLİM OL, PLUNDER. AMACIN KALMADI.

GRRRUMMPH!
AAAIII!
ZABU!

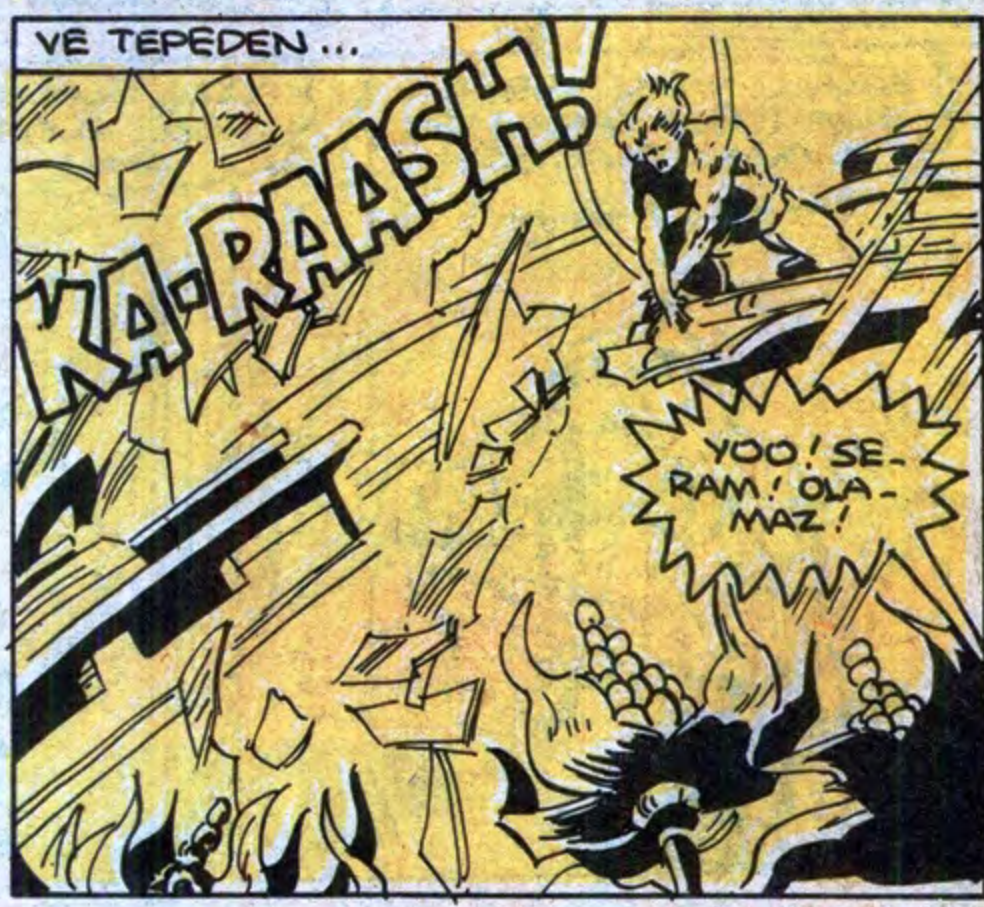
VE TEPEDEN...
KA-RAASH!
YOO! SERAM! OLAMAZ!

KOCA FABRİKA YERLE BİR OLDU. BİLİM ADAMLARI VE ASKERLER SERADAN SIZAN ZEHİRLİ GAZDAN KAÇMAK İÇİN KORKU İÇİNDE ORAYA BURAYA KOŞUŞTULAR...
GAZ YAYILIYOR!
HERKES KAÇSIN!

HAVAYI YEŞİL ZEHİRLİ BİR GAZ KAPLAMIŞTI...
HAYIR ZABU! BURADAN HEMEN ÇIKMALIYIZ.

ZABU, ONU BURADAN ÇIKAR! ÖHÖ! ÇABUK!

ŞREİBER'İN ADAMLARI KORKU İÇİNDE KAÇIŞIRKEN...
YOO! OLAMAZ!

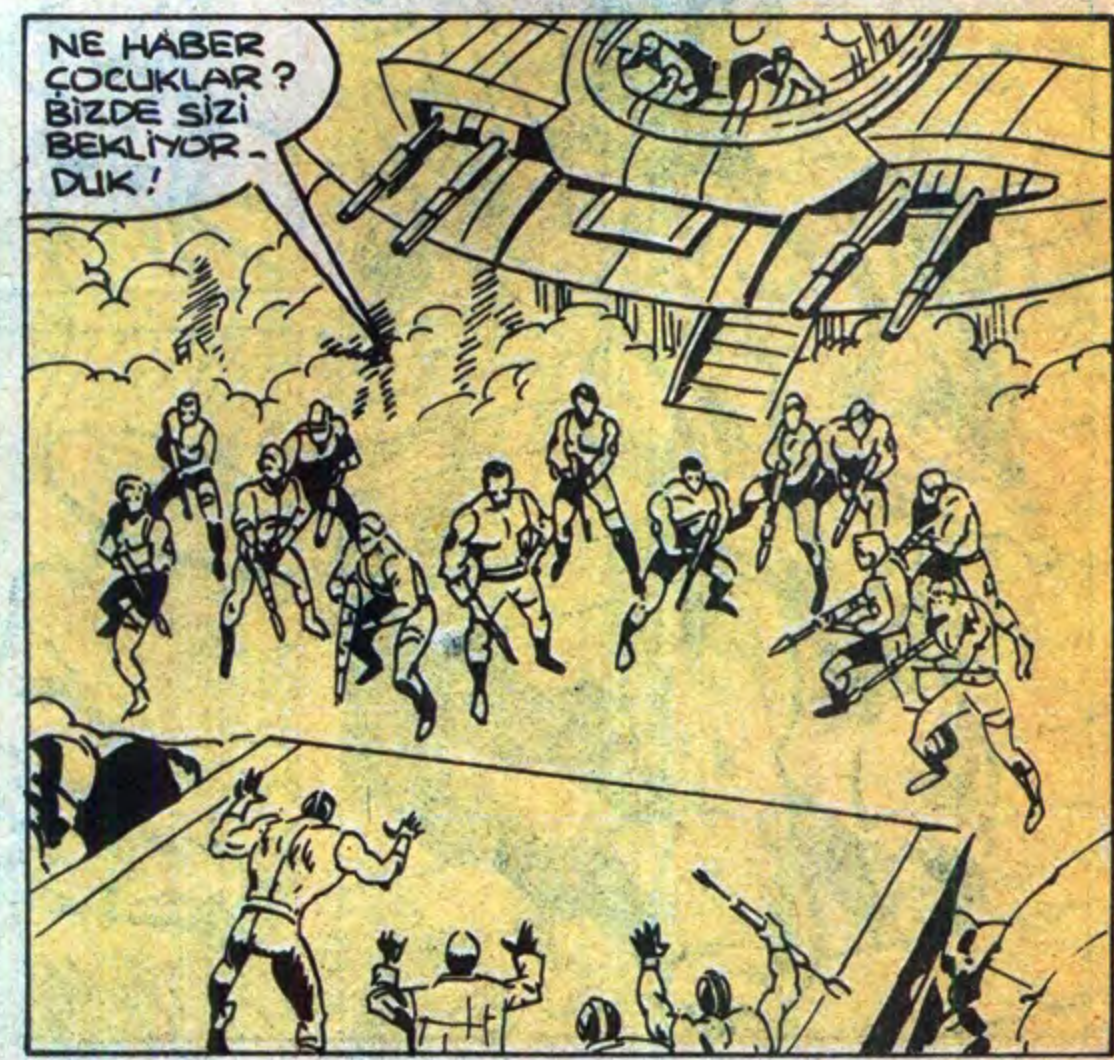
NE HABER ÇOCUKLAR? BİZDE SİZİ BEKLİYORDUK!

O SIRADA PREVİN'İN BİLE BEKLEMEDİĞİ BİR MANZARA...
RAMONA! YANİ ALBAY STARR!

ORADA DURUP BAKMA, PREVİN! YARDIM ET DE İNEYİM.

HEH HE! NE BİLEYİM ALBAY, ÇOK HOŞ GÖRÜNÜYORSUNUZ!
PREVİN!
PEKİ, EFENDİM.

İÇERDE YEŞİL BUHAR YOĞUNLAŞIYORDU.
BİR ADIM DAHA ATARSAN, OTOMATİK PATLAYICIYI ÇALIŞTIRIRIM.

ŞREİBER, SEN CİĞERİ BEŞ PARA ETMEZİN BİRİSİN.

EĞER BU FİLM NUMARALARINI BIRAKMAZSAN ŞİMDİ BAĞIRACAĞIM!

VEYA BİR YUMRUK ATACAĞIM!

DEVAMI GELECEK SAYIDA

ALKAN'IN HAZİNESİ

Yazan ve Çizen:
Abdullah TURHAN

Fakat Alanbay Han hamlesini tamamlayamadı. Tolga'nın savurduğu kırbaç bileğine dolanınca dengesini kaybetti...

34

ÖFKEN YERSİZ. BÖYLELİKLE HİÇBİRŞEYİ HALLEDEMEZSİN ALANBAY... O ADAMIN SUÇU YOK!..

BANA BAK TOLGA! ARTIK ÇOK OLUYORSUN. DEFOL GİT BURADAN! YOKSA KILICIMI KULLANMAK ZORUNDA KALACAĞIM!

BU, BİLE BİLE KENDİNİ ÖLÜME ATMANDIR... EĞER CANIN DAYAK YEMEK İSTİYORSA ONA BİR DİYECEĞİM YOK. HEM BAŞKASININ ARAZİSİNDE ÇÖPLENMEN CEZASIZ KALMAMALI!..

ALKA'NIN ARAZİSİ DE, SEN DE YERİN DİBİNE BATSIN!..

DEFOL BURADAN!..

YAVAŞ OL ALANBAY! KAFAMI KIZDIRIYORSUN!..

35
Tolga'nın havada ıslık çalarak inen kırbacı bu kez Alanbay'ın bacağına dolandı...

ADAMLARIN SENİ BU VAZİYETTE GÖRSELER NE DERLERDİ ACABA?!
AL! BU SANA DERS OLSUN!
HEY!

BU ARAZİ SANA GÖRE DEĞİL KALDIR TABANLARINI!..
GÜLE GÜLE ALANBAY! UMARIM TEKRAR KARŞIMA ÇIKMAZSIN

Alanbay yere düşen kılıcına uzanmak istedi ise de...
Tolga'nın birbiri ardısıra savurduğu kırbaç darbelerinden kurtulmak için tek bir yol vardı. O da kaçmak...

Tarkan
Kara Murat

BİLKA Limited Şti. adına sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: Samet Koçyiğit

YÖNETİM: KUTLUGÜN SOK. NO. 25 SULTANAHMET - İSTANBUL
Basıldığı Yer: Uygun Basın ve Ticaret Limited Sirketi

Neşredilen resimli roman yazı ve resimlerin her hakkı Bilka Bilim Kültür Araştırma ve Yayıncılık Limited Şti. ne aittir.

KAÇAN ESİRLER HAZİNEYİ ALIP GÖTÜRMÜŞLER!

İŞTE HAZİNENİN GÖMÜLÜ OLDUĞU YER.. TAŞ YIĞININDAN BAŞKA HİÇ BİR ŞEY YOK İÇİNDE..

YALAN!..

33

Alanbay büyük bir hiddetle Tolga'nın göstergeği yere geldi...

ALLAH KAHRETSİN! TOLGA'NIN HAKKI VARMIŞ:...

Sonra gözlerini boş delikten ayırıp Buluç'a dikti.

ALLAHIN BELÂSI BULUÇ! YILLARDIR ÜMİT BAĞLADIĞIM ŞEYİ BİR ANDA YOK ETTİN BEN DE SENİN CANINI YOKEDECEĞİM!

GEBERR!..

Alanbay büyük bir hışımla kılıcını Buluç'a doğru indirmeye hazırlandı... Görevini yapamayan kumandan Buluç için ölüm en iyisi idi... Kılını bile kıpırdatmadı...

ESİRLER İÇİN TEK KURTULUŞ YERİ BU ORMANDIR...

ALANBAY DA BUNU BİLİYOR. ADAMLARINI ORMANA YOLLAMADAN BEN ELİMİ ÇABUK TUTMALIYIM

37

HAZİNEYİ BULUP KAÇANLARIN SAYILARINI BİLMİYORUM AMA HERHALDE BİR KİŞİ TEK BAŞINA BU İŞİ YAPAMAZ...

ORMANA GİRİYORUM ÇOK DİKKATLİ OLMALIYIM. BENİ GÖZLEYEN OLABİLİR...

DEVAMI GELECEK SAYIDA